

Στην Ευρώπη

Απόστασε το χέρι μου από το να μουντζώνω
και σάλιο δεν μου έμεινε από το φτύσε φτύσε,
αλλ' έως τώρα τίποτε μ' αυτά δεν κατορθώνω,
και σύ, Ευρώπη, μας γελάς και πάντα ίδια είσαι.

Και απορώ, μα το σταυρό, πώς ως αυτή την ώρα
και άλλα δεν μας έστειλες εδώ Θωρακοφόρα.

Προθύμως σας εκάμαμεν εκείνο που ζητείτε
και άν δεν μας πιστεύετε, κοπιάσετε να δήτε
ποία ειρήνη κατ' αυτάς στο κράτος βασιλεύει
και πώς καθένας ήσυχα γλεντά και χουζουρεύει.

Ήλθε το άντε στάτους κβο με τόσας αναπαύσεις
και άρχισαν να γίνονται διορισμοί και παύσεις.

Λοιπόν, τί άλλο από μας, Ευρώπη, απαιτείς
κι ακόμη από το λαιμό πιασμένους μας κρατείς;

Θέλεις λοιπόν να ζήσωμε χωρίς πολιτικήν
και ως στρατόν να έχωμε την χωροφυλακήν
κι ουδέ ο ρήτωρ Κωνσταντής ν' ακούγεται παρλάρων
διά το πραξικόπημα εκείνο των Βουλγάρων;

Εσύ, βρε καγκελλάριε των σαχλο-Γερμανών
σύ εναντίον μας κινείς και γην και ουρανόν
εσύ, διαόλου αλεπού, που ψόφος δεν σε πιάνει
εσύ κρατάς κατάκλειστο το κάθε μας λιμάνι,
και όλα τα καράβια σου εις τα νερά μας στέλλεις,
διότι έτσι αγαπάς, διότι έτσι θέλεις.

Εσύ, βρε καγκελλάριε, εσύ, βρε Μαμελούκε,
εσύ, πανευγενέστατε της Δύσεως Τραμπούκε,
παίζεις και πάλι πρόστυχο και βρώμικο παιχνίδι
και του κυρίου Γλάδστωνος του πάει ριπιτίδι
κι αισθάνεται το βάρος σου ο σβέρκος κάθε ράχης...
αλλ' έτσι δίκης οφθαλμός, που κακό ψόφο νάχεις.

Γ. Σουρής, 1886